

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարեկանը 6 ռուբլի, Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միայն խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ. Редакция «Мшакъ».

Կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

ՄՇԱԿ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

Տ է Լ Է Ք օ Ն № 253.

Հ Մ Ն Ա Գ Ի Ր Գ Ր Ի Գ Ր Ա Ր Ծ Ր Ո Ւ Ն Ի

Շ Ա Ր Ո Ւ Ն Ա Կ Վ Ո Ւ Մ Է

„ՄՇԱԿ“

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ ԲԱՃԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

«ՄՇԱԿ» տարեկան գինը՝ թէ Ռուսաստանում և թէ արտասահմանում 10 ռուբլի, տասն և մէկ և տասն ամսականը՝ 9 ռ., ինն և ութ ամսականը՝ 8 ռ., եօթ ամսականը՝ 7 ռ., վեց ամսականը՝ 6 ռ., հինգ ամսականը՝ 5 ռ., չորս ամսականը՝ 4 ռ., երեք ամսականը՝ 3 ռ., երկու ամսականը՝ 2 ռ., ամսական 1 ռուբլի:

Գրվել «ՄՇԱԿ» կարելի է ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆԸ: Օտարալեզուները պէտք է զիմնեն հետեւեալ հասցեով՝ Тифлисъ. Редакция «МШАКЪ»: Իսկ արտասահմանից՝ Tiflis. Rédaction «MSCHAK»:

ԲՈՎԱՆԳՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

Պատկանողական միջնարութեան պարտութիւնը. Պատկանողական հարողարարութիւն. — Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մեր բանկերի շուրջը. Նամակ խմբագրանոցից. Նամակ խմբագրութեան. Ներքին լուրեր. — ԱՐՄԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Վերջին հետազոտութիւններ. Վերջին տեղեկութիւններ. Բարձրակարգ միտինգ. Արտաքին լուրեր. — ԼԵՌԱԳՐՈՒՆԵՐ. — ԲՈՐՍԱ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Կրեակէ:

ՊԱՀՊԱՆՈՂԱԿԱՆ ՄԻՆԻՍՏՐՈՒԹԻՒՆԸ ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆԸ

Անդկիական պարլամենտի վերջին 60 ասորից պատմութեան մէջ. Գրեալ առաջին անգամն է, որ մի միջնարութիւն այնպիսի նպատակաւ պայմաններ մէջ գտնվելը ձայների մեծամասնութեան կողմից, ինչպէս այժմեան ունիոնիստ միջնարութիւնը՝ մարկիզ Սոլթրիլիի ղեկավարութեամբ:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԿՐԵՏԷ

Կրեակէ. նրա աշխարհագրական դիրքը. ազգաբնակչութիւնը. արդիւնաբերութիւնը. կրեակի անոցի սպիտակութիւնը. կրեակի մէջ. Յունացի շարժման ժամանակները. — Թիւրքերու և նրա բժշկիւնը. — Առաջին հարկը. — Կրեակի կրեակագործիւնները. — Կրեակի տարեկան և կապիտալ:

Կրեակէ, ուր այժմ թիւրքաց զօրքերը ձնուած են ծագած մեծ ապստամբութիւնը, մի մեծ կղզի է, որ գտնվում է Յունաստանի հարաւային կողմում և բաժանված է նրանից մի նեղուցով:

Կղզու տարածութիւնն է 8,618 քառակուսի կիլոմետր: Արեւմուտքից դէպի արևելք կղզու երկարութեամբ ձգվում է մի լեռնաշղթայ, որ բաժանում է երկիրը երկու մասի: Հիւսիսային մասը շատ է լեռնոտ, առկա պտղաբեր է և ունի մատչելի ափեր: Սարերը այժմ զօրեկ են անասուններից, մինչդեռ ինչ ժամանակներում հրոշակված էին թանձր ձմախնեղով: Հովիտները և տափարակ տեղերը արգասանք են: Գետերը սովորաբար ցամաքում են ամառ. ժամանակ կիլոմետր մեղմ է և առողջարար: Ամառը շատ տաք է լինում, մամաւանդ երբ փչում է սիրից քամին կրկնաբար շատ խոնավ է պատահում:

Բնակչւնի թիւը մօտ 281,000 է, օրացից 184,000 քրիստոնեայ, 93,000 մահմեդական և 3,200 հրէայ: Քրիստոնեաները մեծ մասամբ յունական ծագումից են: Մահմեդականները տեղացիներից են, նրանց նախնիները բուն կերպով իլաւանացի են եղել, բայց նրանց լեզուն մինչև

Սակայն այս օրերս, այն է յունիսի 10-ին, այդ միջնարութիւնը մի այնպիսի նշանաւոր պարտութիւն կրեց, որ ոչ միայն անսպասելի էր, այլ և միանգամայն զարմանալի, թէ և վերին աստիճանի խրատական: Ընդ Սոլթրիլիի կառավարութիւնը մըշակել և առաջարկել էր պարլամենտին մի նոր դպրոցական օրինագիծ, կամ բիլլ (Educational Bill): Այդ նոր օրինագիծով միջնարութիւնը մտածում էր արմատական փոփոխութիւն մտցնել Մեծ-Բրիտանիայի միացեալ թագաւորութեան կրթութեան սիստեմի և դպրոցական կազմակերպութեան մէջ: Օրինագիծը կարգված և ներշնչված էր միանգամայն յետադիմական ոգով և ձգտում էր մի նպատակի, — կրթութեան և դպրոցական գործի զլխաւոր ղեկավարութիւնը յանձնել խոշոր հողատէր-յորթերին և հողերականութեան, մինչդեռ այժմ սկզբնական կրթութեան գործը ամբողջովին կենտրոնացած է ժողովրդական խորհուրդների և քաղաքային վարչութիւնների ձեռքում:

Տարակից չէր կայ, որ այդպիսի մի յետադիմ, վնասատար օրինագիծ պէտք է յուզէր Անգլիայի հասարակական կարծիքը և առաջ բերէր արդատամիտ միջնարութեան կողմից օստիկ ընդդիմադրութիւն: Եւ, յիշուի, նոր օրինագիծը ներթափանց պարլամենտում ամենախիստ յարձակման ոչ միայն կառավարութեան օպօզիցիայի կողմից, այլ և նոյն իսկ միջնարութեան կուսակից, պահպանողական անդամների կողմից, ուստի և միջնարութիւնը այդ բիլլը քննութեան ժամանակ իր կողմն ունէր ձայների շատ չնչին քանակութիւն: Տեսնելով մի այդպիսի զօրեղ միացեալ դիմադրութիւն, նկատելով Անգլիայի հասարակական կարծիքի այդպիսի մի բուռն արասայտութիւն, Սոլթրիլիի միջնարութիւնը շտապեց յունիսի 10-ին, Բալֆօրի միջնարդ յայտնել, որ յետ է վերցնում իր առաջարկած օրինագիծը:

այժմ էլ յունարէնն է, Միայն իսլամի անասման փանտիկոսութիւնն է պատճառ, որ մինչև այժմ էլ մի և նոյն ազգութեան պատկանող, իսկ կրօնով անջատված երկու մասերի մէջ — քրիստոնեաների և մուսուլմանների մէջ, տիրում է փոխադարձ սարսափելի թշնամութիւն:

Ամբողջ կղզին, մի ժամանակ ծագած, հարուստ երկիր, այժմ աղքատ է, սնանկացած, աւերված: Քաղաքների մեծ մասը աւերակ է, վաղեմի նաւահանգիստները աչքից ընկած, ոչնչացած: Մահմեդական իշխանութեան տակ կղզին գտնվում է ընդամենը երկու հարիւր տարի և այդ ժամանակամիջոցը բաւական է եղել երկիրը ըլոր հիւթերը դուրս ծծելու և նրան չորացնելու համար:

Գլխաւոր արդիւնաբերութիւնն է ձիթապտուղից ստացվող ձիթը, որ սապոն պատրաստելու համար է գործածվում: Արտահանութեան նիւթ են նաև մետաքս, դեղձ և սֆակեական պանիրներ: Միջնարութիւնը տեղացիների մէջ միակ տարրն են, որ ամենից լաւ պահպանել են յունական ազգային յատկութիւնները: Գրանք իրանց հօտերի հետ սպրտում են հարաւարեմեան լեռներում: Կղզու գլխաւոր քաղաքն է Կանդիա (այս անունով կոչվում է և կղզին), որ ունի 12,000 բնակիչ, այդտեղ են բնակվում թիւրքացի գեներալ-նահանգապետը և յոյն կապիտալը:

Ամենահին ժամանակներից կրեակէն Յունաստանի մի մասն էր կազմում: Գա մի հարուստ և բարեբախտ աշխարհ էր, ուր կենտրոնացած էր մեծ առևտուր: Քրիստոսից մօտ 1000 տարի առաջ զօրիացիները հիմնեցին այստեղ մօտ 20 անկախ հանրապետութիւններ: Սպարտայի ձևով Յունական աղբիւրները յիշատակում են կրեակէի

Արտաքին քաղաքականութեան ասպարիզում կրած ծանր պարտութիւնից յետոյ, ընդ Սոլթրիլիի միջնարութիւնը առաջին անգամն է կրում այդպիսի մի պարտութիւն նաև ներքին քաղաքականութեան գործում, և այդ պարտութիւնը այնքան նշանաւոր է և այնքան սաստիկ խախտում է Սոլթրիլիի հեղինակութիւնը երկրի մէջ, որ նոյն իսկ պահպանողական լեռնազիւնները, ինչպէս, օրինակ, «Times», «Standart», որոնք առաջ այնքան պաշտպանում էին կառավարութիւնը, այժմ յայտնապէս մեղադրում են նրան թուլութեան և անընդունակութեան մէջ, և մի քանիսը մինչև անգամ ակնարկում են, թէ ընդհանուր ընտրութիւնների ժամանակը զուցէ աւելի մօտ է, քան առաջ ենթադրվում էր:

Վերին աստիճանի ուրախակի է, ի հարկէ, որ Անգլիայի հասարակական կարծիքը անողորմ մնաց և ձայների ճնշող մեծամասնութեամբ արտայայտեց իր հակակրօնութիւնը այնպիսի մի ծրագրի դէմ, որը ձգտում է կենտրոնացնել կրթութեան գործը որոշ գասակարգի ձեռքում: Պարտութեան պատճառը ոչ թէ կուսակցական պայքարն է, այլ նոր օրինագիծի յետադիմ, խաւարամիտ ուղղութիւնը:

ՊԱՀՏՈՂԱԿԱՆ ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Թիւրքաց կառավարութիւնը, յունիսի 19-ին, ազգայն է իր արտասահմանեան ներկայացուցիչներին հետեւեալ հեռագիրը վանի ղեկավարի մասին.

«Վանի վիլայէթը մինչև այժմ յայտնի էր իբրև անկարգութիւններից ազատ մի տեղ: Սակայն վիլայէթի կառավարիչը և երկու գնդապետներ՝ Սաադէդդին-փաշա և Խէմի փաշա՝ պաշտօնապէս հեռագրում են, որ յունիսի 3/15-ին հայ յեղափոխականները փորձեցին անկարգութիւններ յարուցանել Վանի մէջ: Զարմանալի այն է, որ

հարիւր քաղաքները՝ 67—68 թ. (Քրիստ. առաջ) հռոմայեցիները նուաճեցին կրեակէն: VII դարում արաբիկները անընդհատ արշաւանդներով աւերեցին կղզին, IX դարում վերջնականապէս զրաւեցին նրան, բայց X դարում ստիպված եղան դիմանել Բիւզանդիային: XIII դարի սկզբում կրեակէն տիրացան վենետիկցիները: Կղզին նորից սկսեց ծաղկել իր առևտուրով: Չորս հարիւր տարուց յետոյ յայտնվեցան թիւրքերը և վերջ գրին այդ խաղաղ կեցութեանը: Պօլիսը նուաճելուց մօտ երկու հարիւր տարի յետոյ օսմանեան աշխարհակալները ձեռք մեկնեցին և ղեկի կրեակէ և 1645 թ. զրաւեցին կղզու տէր դառնալը այնքան էլ հեշտ չէր 24 տարի տեղե մարտում: 1669 թ.ին կանդիա քաղաքը երկար դիմադրելուց և պաշարման ենթարկվելուց յետոյ զուրկ էր ինչեքեք մեծ վիղբի Բեփրիի փաշայի առաջ: Վենետիկցիները վերջնականապէս վճռվեցին կղզուց: Նրանց հետ անհարձ հեռացաւ և երկիրը անդրբրութիւնը կրեակէն, ինչպէս և իւրաքանչիւր մի նահանգ օսմանեան պետութեան մէջ, աղքատացաւ: Ազգաբնակչութիւնը, որ վենետիկցիների ժամանակ հաշուում էր մի միլիոն, սկսեց անդադար պակասել: Սոլթրեալեաները գլխաւոր պատճառն այն էր, որ ժողովուրդը զարեւր ընթացքում չը հաշուեց թիւրքաց լուծի հետ և մինչև այժմ էլ կրօնում է իր մարդկային իրաւունքների համար:

Ամեն անգամ, երբ կրեակէում բարձրանում է ապստամբութեան զրօշակը և անհաւասար կռիւների մէջ ազգաբնակչութեան արեւը լուսնում է այդ երկիրը, Յունաստանը էլ կարողանում հանդարտ նստել և անտարբեր հանդիսատես լինել:

Յունական պատմագրութիւնը սկսվեց ներկայ գարի երրորդ տասնամեակի սկզբում: Եւրոպան այդ ժամանակ ակամատես էր մի շարք յեղափոխական շարժումների, որոնք տեղի ունէին Սպանիայում և իտալիայում: Բայց միայն յունական շարժումն էր, որ ամենից համակրութեան արժանացաւ: Պատճառն այն էր, որ մինչդեռ իտալիայի և Սպանիայի շարժումները մղվում էին

զրանից հինգ օր առաջ հայերի առաջնորդը դիմել էր տեղական վարչութեան մի թագրերով, որով զգուշացնում էր թուրքերի յարձակումներից, թէ և քաջ յայտնի է, որ վան քաղաքում հազիւ կարելի է ընդդ գտնել: Յունիսի 5/17-ին տեղի ունեցաւ ապստամբական շարժումը հետեւեալ կերպով: Մի ջահիլ օրիորդ, որի մօտ գտնվում էին յեղափոխական թղթեր, կալանաւորվեց և իր մօր հետ միասին տեղափոխվեց մի յատուկ յիւրթեան մէջ. դրա հետ միասին քահանային թող էր սրված մնալ բանտարկածի հետ: Անմիջապէս զրանից յետոյ՝ մի քանի հայ յեղափոխականներ յանկարծակի յարձակվեցին մի վաշտի վրա, որն անցնում էր գիշերը այգիների մօտով և ծանր վերաբորեցին մի օֆիցերի և մի զինուորի: Հայ խանութպանները դուրս չեկան իրանց տներէ: Նրանք փակվեցին դռների ետևը և սկսեցին լուսամուտներից հրացան արձակել փողոցից անցնող թիւրքերի և կայսերական զօրքի վրա: Այդ դժբաղդ ընդհարումն ունեցաւ վատ վարձան, որովհետև երկու կողմից մեռան և վերաբորեցան 50 հօտը (2): Յեղափոխականների ղեկը ինչ որ հարուածեալ հրացաններ են, արտասահմանեան գործարանից, լաւ տեսակի և բերված են Պարսկաստանի վրայով: Տեղական վարչութեան գործ դրած եռասնուց միջոցներով կարգը վերականգնվեց և նախազգուշութիւններ են ձեռք առնված, որպէս զի չըջալայ ազգաբնակչութիւնը ներս չը խուփ քաղաքի մէջ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԵՐ ԲԱՆԿՆԻ ՇՈՒՔԸ

Մեր դրամական ինտելիգենցիան հրաշքներ է գործում, հրաշքներ՝ յանուն բանկային կիսասանների, ժամանակակից հասարակութեան այդ ամենամեծ աստուածութեան...

Մի շարժաթ առաջ վրաց կարուածական բանկի

նը արեւմտահայ անցքերին: Իբրև անկախ, թէ և շատ փոքր ու թոյլ քաղաքական մարմին, Յունաստանը միշտ ջերմ եղբայրասիրութեան զգացմունքով ձգտել է ղեկի ապստամբութեան տեղը, նպատակ ունենալով գործ դնել իր ամբողջ ուժը և կարողութիւնը՝ թշուառութիւններին վերջ տալու և կղզու վրա մի ազատ օր լուսադնելու համար: Բայց շատ տարբիրակ է այդ սխալի պետութեան բախար: Ամեն անգամ եւրօպական պետութիւնները վախեցրել են նրան, չեն թող տուել շարժիչ. և ամեն անգամ նա ստիպված է եղել տեսնել և լռել...

Որպէս զի իմաստը թէ ինչ կատարել է կրեակէն կապված Յունաստանի հետ, մենք պիտի յետ նայենք, տեսնենք այն ժամանակները, երբ Յունաստանը իր գոյութեան հարցը դրեց բախար կշռի վրա: Այն ժամանակ ոչինչ զանազանութիւն չը կար Յունաստանի և կրեակէի մասերը, երկուսն էլ կազմում էին թիւրքայի մասերը, երկուսն էլ կառավարվում էին մի և նոյն կերպով և երկուսն համար էլ մի և նոյն հեռանկարն էր — ձգտումն ղեկի ազատութիւն և անկախութիւն: Ահա այն ժամանակ, երբ իրականացաւ այդ ձգտումը, Յունաստանից կտրվեց կրեակէն կտրված մի անդամը՝ մինչև այժմ էլ կիսիծ է պատճառում բուն մարմնին:

Յունական պատմագրութիւնը սկսվեց ներկայ գարի երրորդ տասնամեակի սկզբում: Եւրոպան այդ ժամանակ ակամատես էր մի շարք յեղափոխական շարժումների, որոնք տեղի ունէին Սպանիայում և իտալիայում: Բայց միայն յունական շարժումն էր, որ ամենից համակրութեան արժանացաւ: Պատճառն այն էր, որ մինչդեռ իտալիայի և Սպանիայի շարժումները մղվում էին

ժողովներում, իսկ մի երկու օր առաջ Թիֆլիսի կրեդիտային ընկերությունում ժողովներում բացվելու այդ հրաշքները, կատարված ոչ թե սըր-բերի և առաքելների սքանչելագործ ձեռքերով, այլ սովորական մասկանայտուների սովորական ձեռքերով: Այս կարծում էր հրաշքներ չեն դրանք, ընկերացու: Կատարելով հրաշքներ,—մեկի ստորագրությունը դրված է այնպիսի հաստատար-մագրի վրա, որը ստորագրողը երազում անգամ չէ տեսել. միևսը հաստատարագիր է տուել այն-պիսի հաստատարմամբ, որի երեսն անգամ չէ ձանձաղում. մի և նոյն երազից մարդու ստորագրությունը մի թղթի վրա նման է մինիստրի վարձ ձեռքին, միևսի վրա հազիվ գրազնա որ և է քաղցրի գուրգարի կտորած ձեռքին, և այլն, ըստ կարգին: Եւ ասան այդ հրաշքները, որոնք կատարվել են մեր դրամական ինտելիգենցիայի հրաշագործ ձեռքերով, բազմամարդ ժողովներում մէջը միևսի ետևից բացվում են, և իրանց երեսի ամօթը կորցրած մարդիկ գետնին չեն մանուս, այլ լրբաբար մինչև անգամ ծիծաղում են...

Այն մարդիկ, որոնք կոչված են համարում իրանց պահպանելու բանկերի շահերը, բայց որոնք այդ նոյն շահերը իրանց օգտին դարձնելու համար կեղծում են, կեղծ վկայականներ են ստորգրում, կեղծ հաւատարմագրեր են կազմում, զիմելով, ինչպէս բանկային ժողովներում են հաւատացնում, խաբէութեան, կաշտքի, խոստումների, սպառնալիքների... Եւ դա, այդ դրամական ինտելիգենցիան, չէ զգում, որ այդ ձեռքով կատարված որ և է ընտրվածին, այդ ձեռքով ձեռք բերած որ և է պաշտօն, այդ ձեռքով արեւմտիկ պահպանում են, կամ հարստութիւն տալի դառն են և ուղեի, կամ հարստութիւն տալի դառն են և ընդհանր հարամ, որքան զորացած փողը, հասարակական անդուկ-ներին կոփած ոսկիները...

ՆԱՄԱԿ ԽԱՆԻՔՆԻԻՅ

Յունիսի 9-ին

Երէջիտիկ հրաւերով այսօր ծխականների ժողով կայացաւ եկեղեցու բազում քանանայական խնդրի մասին խորհելու համար: Խաբէութիւն ունի 90 տուն հայ, որոնց վրա անա վից տարի է ձեռնադրված է Պետրոս քանանայ Տէր-Յովհաննիսիանց, որը մի և նոյն ժամանակ կատարել է և թեմական անալի պաշտօն, որի պատճառով յաճախ բացակայել է այստեղից, երբեմն իր տեղը թողնելով ուրիշին: Այս կատարվել է Աստուածատու Երազարի նախկին առաջնորդ Կարապետ եպիսկոպոսի օրով: Հասարակութիւնը մի քանի ան-

տիրող պետական կարգերի դէմ, Յունաստանի յեղափոխութեան նպատակն էր ազատել դարաւոր ստրկացողի, թիւրքիայի ձանկերից: Այդ պատճառով եւրօպական բոլոր լաւ գործողների համակրութիւնը այս մի պատասխանութեան կողմն էր: Կրանով արդէն ապահովված էր յոյն ազգաւորների նպատակը: Եւ նրանք սկսեցին մի անհազին դարձ, որ յանդուսութիւն, անխելութիւն էր համարում Հնդկան մանուսակ մի անհազին շրջանում: Թիւրքիան այն ժամանակ մի անհազին պետութիւն էր: Այս կողմից նա սահմանակից էր Աւստրիային և ամբողջ Բալկանեան թերակղզին իր ձեռքում ունէր: Յունական ծովի ափով սահմանադիւր կտրում էր Միջերկրական և հսկայական պոպաներ էր տալիս Աֆրիկայի հիւսիսային ափերով (Եգիպտոս, Տրիպոլիս, Տունիս, Ալժիր): Իսկ Կարմիր ծովի կողմից նա գրկում էր ամբողջ Արաբիան և դալիս, հասնում էր Կովկասեան լեռներին (Արաբիկա, Փոթի, Անապա): Այդ հսկայի դէմ էր դուրս գալիս Յունաստանը, մի փոքրիկ նահանգ, որ սակայն իր մէջ թաղացած ունէր անչափ խիղճալութիւն և իր դարձի ճշմարտութեան իմացականութիւնը: Յայնը կարող էր գլուխ բերել իր ցանկացածը, նա կուլ տարալի, զարգացան մարդ էր, մինչդեռ նրա տէրը, թիւրքը, փտած էր, անչարժ: Երեւելի պատճառով Գերբիստուն գեղեցիկ կերպով նկարագրում է այդ երկու տարբերը—ընկճվածի և ընկճողի հոգեկան կարգութիւնները: Ձեռք է թիւրքաց պետութիւնը մեծ էր, ճիշդ է, նա աշխարհների տէր էր, բայց նրա մէջ չորացել էին կենսականութեան աղբիւրները: Տիրող ազգը ոչ միայն ընդունակ չէր կուլտուրական խաղաղ սպարեզում կանել, իր հետ ձուլել մանր, թոյլ

գամ դիմել է յիշեալ եպիսկոպոսին՝ նկարագրելով իր հոգեւոր անմիջարկ վիճակը: Կարապետ եպիսկոպոսը, ի դիմաց այդ բոլորի Պետրոս քանանային վարձատրել է Հնդկացի վիլծումը: Եւ անհրաժեշտ իրազեկում էր արեւմտեան պատկերացումները, որ արեւմտեան պատկերացումները կապուցեցին Տուրքի կրօնաբանական տեսլագից: Տուրքի թողնելով մեզ անանց քանանայի, որի պատճառով, բացի ժամատայութիւնից զրկվելուց, մի երեկոյ տաւանց քանանայի թողնելուց: Այն այս բոլորը ի նկատի առնելով՝ հասարակութիւնը ժողով գումարեց, որի ժամանակ պատանամբ ներկայ էր և ինքը Պետրոս քանանայ, և զիմեց նրան՝ բացատրելով այս բոլորը և պահանջներով, որ չը հետանայ այստեղից, որպէս այդտեղի համար ձեռնադրված: Այսպէս նա բաց էր բաց մերձեց ժողովականների խնդիրը՝ անսելով, որ իրան չեն բաւականանում ապրելու համար ծխականների վճարած տուրքերը, և թէ ինքը այսուհետեւ բոլորովին հրաժարվում է քանանայագործութիւնից: Ինչ պատճառով—յայտ-նի չէ: Քանանայի այս խօսքերը լսելուց յետոյ, ժողովականները արձանագրութիւն կազմեցին՝ ընտրելով իրանց միջից երեք ներկայացուցիչներ, որպէս զի վերջիններս զիմեն ուր հարկն է՝ կամ Պետրոս քանանայ Տէր-Յովհաննիսիանցին հարկադրելու մշտուպէս այստեղ մնալ, և կամ նոր քանանայ նշանակելու:

Այստեղ մինչև այժմ դարձնում և անսովայ երես չենք տեսել. ամբողջ օրերով աննրև է դալիս. կարգուշատ մեծ վնասներ է հասցրել մօտակայ Կարապետ գիւղի արտերին և այգիներին, գետերի ջուրը աւելացած է. ասում են, որ Աղզամի մօտ զիւղերի արտերն էլ կարկամաբար են եղել:

U—էն

ՆԱՄԱԿ ԽԱՆԻՔՆԻՑԱՆ

Թիֆլիս, յունիսի 21-ին

Պատիւ ունիմ խնդրել ձեզ գետնուէլ ձեր լե-բազրի մօտակայ համարում հետեւեալը.

Պետերբուրգի օսմանեան կայսերական դեպարտամենտ ստացած տեղեկութիւններին նայելով «Մշակի» № 66-ի մէջ, յունիսի 25-ից, հազարգածը՝ Եղբոր պալատում տեղի ունեցած խռովութիւնների և ինտրիգների մասին, նոյնպէս և դաւազուածեան մէջ կատարվող դարձած երեսուն կամ քսուստուն պալատական մարդկանց անհետացնելու մասին, — զուրկ է ճշմարտութեան որ և է նմանութիւնից և իր ազգութիւնները, այլ, ընդհակառակ, ինքն էր ինքնարկում այդ մանրութիւնների ազգեցու-թեան ուղիով մանր ազգերից մարդկային ի-րաւունքները, տալով նրանց մի ընդհանուր նախատական անուն «ուայեան» (Յոս, նախիբ), հարստահարելով նրանց իր կուլտուրայի միջոցով, տիրող ազգը, որ ոչինչ հոգս չունէր բարոյական նորութեան մասին, ինքն էր մղում իր հպատակ ազգերը դէպի գործունէութեան այնպիսի ասպարէզներ, ուր միայն ասելի է գետեւորը կարող էր գործել, իսկ իր համար վերագահում էր փառաւոր և արդիւնաւոր ասպարէզը—պետական ծառայութիւնը: Այսպիսով գետեւոր գնաց զանաւանկանութեան ասպարէզը, միակ իղեւլ գանկելով հարատւաւոր մէջ, իսկ թիւրքը պետական ամբողջ մեղեքան ձեռք առնելով, հարձք չունեցաւ նոյն իսկ այդ գերում հաստատել տու-կուն, յարատւ, արդար կարգեր: Բախիշը դարձաւ այն անսելի խոցը, որ խրկեց պետական մարմին մէջ և սկսեց ծծել նրա բոլոր հիւսկե-րը: Ոչ մի հնար չը կար այդ աւանդական հին կարգը վերացնելու. և այդ պատճառով տիրող տարրը իր գոտուգութեան հետ միասին դարձաւ ճշմարտ սարկի հարստահարութեան սուտրկայ: Հաւատարմութիւնը իր հին կրօնական կարգե-րին, նա մի մեղի ու հեշտամբ բունակող էր, որին ստրկացնում էր բախիշը: Յայնը անհա-զին առաջադիմութիւն էին անում վաճառակա-նութեան մէջ, լրացնում էին իրանց անբերին: Նիւթական առաջին կարգութեան տէր գաւառ-տուց յետոյ յոյներին պալատում էր մի կայծ միայն, որ փութացնել նրանց ազատութիւնը: Այդ կայծը մտաւոր զարգացումն էր:

Յրանախկան մեծ յեղափոխութիւնը յոյները

Ֆանտաստիկանութեամբ յիշեցնում է Եհեթերա-զաղէի հեղաթնները մէկը:

Թիւրքաց ընդհանուր հիւպատոսարանի կտա-վարիչ՝

Ս. Սամիլ

ՆՆՐՔԻՆ ԼՈՒՐՆԻ

Բացված է «Մշակի» կէս տարվայ բաժանորդագրութիւնը, յուլիսի 1-ից մինչև յունիսիսի 1-ը: Կէս տարվայ բաժանորդագրին է 6 ռուբլի:

Այն տարին լրանալու պատճառով, ինչորում ենք «Մշակի» բաժանորդներին, որոնց վրա աւստի կ'ընէր կան, որ բարեհաճեն ուղարկել այդ ապստիկները:

Կ. Պօլսի «Հայրենիք» լրագիրը, հինգ ամիս դադարած մնալուց յետոյ, ներկայ յունիսի 8-ից նորից սկսել է հրատարակել: Յայտնելով մեր խորին ուրախութիւնը «Հայրենիքի» վերակենդանութիւնը, ցանկանում ենք, որ նա շարունակէ քաջաբար առաջ առնել այն կուրսը, որ նա յա-նուն ժողովրդի սկսել է Կ. Պօլսի «Ազգադաւ-րելի» դէմ:

Յայտնի է, որ դիւրացիներից հարկ հաւարելու միջոցին շատ անգամ ձախուժում են դիւրացու անասունները, որ անհրաժեշտ է նրան ցանքերի և աղբուստի համար: Կատարութիւնը մշա-կում է ներկայումս մի ծրագիր, որով անային անասունները չը պէտք է նիւթարկվեն վաճառ-ման: Մինչև այժմ այդ գործողութիւնը կատար-վում էր անարգել կերպով. շատ անգամ թան-գազին լծկանը, որ արժէ 30—60 ռուբլի, ծախ-վում էր 16—10—5 ռուբլիով և երբեմն աւելի էլ պակաս գումով: Պէտք է վերջ տալ այդ անար-գարութեան և այդ տեսակետից նոր օրէնքը մի-անգամայն ցանկալի է:

Յունիսի 22-ին և 23-ին տեղի ունեցան Թիֆ-լիսի քաղաքային կրէդիտական ընկերության երկրորդ և երրորդ կարգի լիազօրների ընտրու-թիւնները: Ընդհանրապէս հին կուսակցութիւնից ընտրվեցին 25 լիազօրներ, «Կոօօրյայա» նօմե-րա կուլում կուսակցութիւնից 12 լիազօրներ և Նրիտասարդ կուլում կուսակցութիւնից 20 լիա-զօրներ: Չէզոքները—15 հոգի:

Կատարութիւնը մտադրութիւն ունի հիմնել Ռուսաստանում կաթնատն տեսակաւ մի բարձրագոյն դպրոց կաթնատնտեսական արդիւնաբերութեան համար զեկավարող գործա-կալներ և ուսուցիչներ պատրաստելու: Կարողի առաջին դատարարը եղաւ: 1798 թւին աւստ-րիական կատարութիւնը յանձնեց Բելգրադի վիշալին յոյն բանաստեղծ Ռիզաին, որին ինքն էր կալանաւորել և որը, Ֆրանսիական յեղափո-խութիւնից դասեր առած, երգում էր Յունաս-տանի ազատութիւնը: Փայան բանաստեղծին կազել տուեց երկու տասնակների մէջ և տը-րուն էր Յունաստանի ազատութեան գործում: Բայց բանաստեղծի երգները հետզհետէ իրա-կանացան: XIX դարի առաջին տասնամակում յոյների մէջ կազմվեցան գաղանի ընկերութիւն-ներ, որոնք գործում էին Եւրօպայում: Կազմա-կերպով էր ապստամբութիւն: Հին Եղբայի որդիները դարաւոր ստրկութիւնից չէին փա-ցել, դուրս եկան անձնագոհ, կամքի և ոյծի տէր հերոսներ: Բայց և այդպէս, յոյն ժողո-վուրդը չէր կարծում թէ իր սեփական միջոց-ներով կարող էր գործ տեսնել Թիւրքիայի պէս մի անհազին պետութեան հետ: Յունաստանի յոյ-սը կրօնակից Ռուսաստան էր: Ալեքսանդր I կայսրը, որ բոլոր ճնշված ազգերի պաշտ-պան էր, որ վիճեցալի վեհաժողովում այնքան աշխատում էր փոքրիկ պետութիւնների պա-հանջներին բարարութիւն տալ, չէր կարող չը համակրել յոյների ձգտումներին: Ռուսաստանում գանդում էին ազգեցիկ յոյներ, դրանցից մէկը, Կապօդիստրիա, Ալեքսանդրի մինիստրն էր. նա չէր մոտանում իր հայրենիքը և յարմար ժամա-նակի էր սպասում՝ նրա ազատութեան համար իր բոլոր ազգեցուցիչները գործ դնելու: Բայց Ալեքսանդր I, սրտանց համակրելով յոյներին, ոչինչ չէր կարող անել. նրան կապում էր Արքա-գան Կաշաղարութիւնը, որի հիմքն էր խաղա-

ծրագրի ընդունութիւնը պէտք է կատարվի անհան- Իստ. ժողովում կէտք է ասել, որ թղթախաղը օրէցօր աւելի խոր ար- մասներ է գգում մեր երիտասարդութեան մէջ: Այդ տեղը երեւոյթը նկատելի է մասնաւոր հայ ծառայողների շրջանում, որոնք, ամբողջ դիւեր- ներով թողած տուն, ընտանիք, հաւաքվում են սրա կամ նրա տունը ու հարկերներով լեզարձա- նուժ կամ զբաղանում, որ իրանց լեզուով ասել է թէ՛ «տանում են» կամ «տանում տալիս»: Կան մարդիք, որոնք անկարող լինելով ազնիւ միջոցով ապրուստ գտնել, օգուտ են քաղում երիտասարդ- ների այդ թոյլ կողմից, վարձում են սենեակներ ամեն յարմարութիւններով և ընկած զաղար- փողոցները՝ խաղացողներ են որում, որպէս զի «կարծից» հաւաքված փողերով կարողանան պահ- պանել իրանց զոռուցի գոյութիւնը: Պէտք է ա- սել, որ այդ թղթախաղի մէջ ընկնողներից շատե- րը ծառայողներ են, որոնք ստանում են 40—50 ռուբլի ուժեղ և որոնցից շատերը ունեն ընտա- նիք, կին, երեխայ: Թէ ինչ կործանիչ հետեւորդ- ներ կարող է ունենալ այդ երկոյթը՝ աւելորդ է ասել:

Գ.ԱՄԱՐԼՈՒԻՅ (Երևանի գաւառ) մեզ գրում են, «Ըտ օրերս մեր գիւղում տեղի ունեցաւ հե- տեւալ դէպքը: Կիւղի ընակիչների մի քանիսը իրար հետ ընէն ունենալով վրէժ լուծելու ուրիշ միջոց չը գտան, զիմեցին մասնութեան. հե- տեւալը ի հարկէ շատ անախտ էր: Այդ առի- թով թոյլ ենք տալիս մեզ ասել:—Յարգելի պա- րոններ, իմացե՛ք որ ձեր այդ վարմունքը, բացի այն որ զիւղի ընդհանուր վրդովման պատճառ է լինում, այլ և մի մեծ ստուեր է ձգում դամար- լուցիներին թէ պատի և թէ անուան վրա: Իրար դէմ կուււելու դէպքի խորութիւն դրէք:»

ԲԱՊԻՌՈՒՄ, ինչպէս հաղորդում է «Բանի» լրագիրը, վերջին ժամանակ շատ յաճախ է պա- տանում ստամբախ և աղբներին հիւանդութիւն: Հիւանդանոցի բժիշկները կատարելապէս ժամա- նակ չունեն այցելել հիւանդանոցը:

ԵՐԵՎԱՆԻ նահանգը գնացած ֆիլոսոֆային խումբը, որ մանրամասն հետազոտում է խաղա- ղի այգիները, մինչև այժմ միթիւրական հե- տեւանքներ է հասել, ոչ մի տեղ չը գտնելով ֆիլոսոֆայի հետքեր:

ԳՈՒՐԱՅԻՑ մեզ գրում են. «Բազուի անտա- նելի շոքերը մեր քաղաքն են տեղափոխում բազ- մաթիւ մարդկանց իրանց ընտանիքներով, ըստի

ղութիւն պահպանել ամեն տեղ և թոյլ չը տալ որ և է պետութեան ամբողջութիւնը խախտել: Ռուսի նա պարզ կերպով հրաժարվեց օգնել ապստամբութեան: Յոյները իրանց ձախտա- գրին էին թողնված: Բայց շարժումը այնքան ոգևորել էր նրանց, որ նոյն իսկ այդպիսի անս- զանանքն էլ լուռնապա չը համարվեց: Միակ խրախույսը այն համարանքն էր, որ տառուժ էին եւրօպական ազգերը դէպի Հոմբրոսի հայ- րենիքը: Պատրաստութիւնները կատարվում էին անզաղար: Աւելի խոհանքի կուսակցութիւնը, որի գլուխն էր մինիստր Կապօդիստրիա, ընդ- դէմ էր յեղափոխութեան. նա ինքնադրում էր, որ Ռուսաստանը կարող է խաղաղ միջոցներով իրազօրծել յունաց ազգային անհաշու: Բայց միւս կուսակցութիւնը, որ անյապող գործ էր պահանջում, յաղթող հանդիսացաւ: Այդ կուսակ- ցութեան մէջ յայտնի է Իպսիլանտի ընտանիքը: Երբ Կապօդիստրիա մերժեց կանգնել շարժման գլուխ, հեղինակները զիմեցին Ալեքսանդր Իպսիլանտիին, որ նոյնպէս գտնվում էր ուսաց ծառայութեան մէջ: Նրա հայրը, Կօստանտին Իպսիլանտի, շատ էր աշխատել որ Ռուսաստանը մի իրական օգնութիւն հասցնէ յոյներին: Բայց, հանդիպելով անաջողութեան, կորցրեց իր յոյսը և մեռնելիս համոզեց իր որդիներին, որ հայ- րենիքի ազատութեան համար կրիւ մղեն, բոլոր- րովին յոյս չը գնենով ստարներ օգնութեան վրա:

Ալեքսանդր Իպսիլանտի ընդունեց հելլենա- սերներին հրաւերը: Սկսվեց մի անեղ գործ, որ տեւեց եօթ տարի... (Կը շարունակվի)

